

عنوان مقاله:

نظریه تحول ذهن و رابطه آن با مهارت‌های اجتماعی در کودکان و نوجوانان مبتلا به آسیب بینایی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 7، شماره 27 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی مشهدی - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

محبوبه هاشمی جوزدانی - کارشناس ارشد روانشناسی

حمیرا هاشمی برزآبادی - کارشناس ارشد روانشناسی

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف شناخت نظریه تحول ذهن و رابطه آن با مهارت‌های اجتماعی در کودکان و نوجوانان مبتلا به آسیب بینایی صورت گرفت. جامعه آماری پژوهش را کلیه دانش آموزان مبتلا به آسیب بینایی شهر مشهد تشکیل دادند. با استفاده از روش نمونه برداری هدفمند، ۴۳ نفر از این کودکان در ۴ گروه سنی (۴، ۷، ۱۰ و ۱۳ سال) انتخاب شدند. برای اندازه گیری نظریه ذهن از دو تکلیف باور غلط (تکلیف پیش بینی باور؛ پرنر و وایمر، ۱۹۸۷؛ تکلیف پیش بینی عمل؛ وایمر و پرنر، ۱۹۸۳) و برای سنجش مهارت‌های اجتماعی و مشکلات رفتاری از مقیاس مهارت‌های اجتماعی (فرم معلم؛ گراشام و الیوت، ۱۹۹۰) بهره گرفته شد. داده های پژوهش با استفاده از آزمون مجذور کای، ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون لجستیک، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان دادند که بین عملکرد در تکلیف پیش بینی عمل و نمره کلی مهارت‌های اجتماعی و عملکرد در هر دو تکلیف (پیش بینی باور و پیش بینی عمل) و نمره کلی مشکلات رفتاری رابطه معنادار وجود دارد. همچنین، بهره هوش کلامی و سن، عملکرد در تکلیف پیش بینی عمل را پیش بینی کردند.

کلمات کلیدی:

کودکان و نوجوانان با آسیب بینایی، نظریه ذهن، مهارت‌های اجتماعی، مشکلات رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1319867>

